

IZVESTAJ IZ REGIONA: Bosna: Trojica povratnika stigla u Ahmice

Author: [IWPR](#)
[ICTY](#)

Nakon povratka kuci, trojica oslobodjenih u slucaju Ahmici izazvali pravu pometnju.

Vlatko Kupreskic nekoliko je puta iznenadio javnost otkako se, zajedno sa svojim rođacima - braćom Zoranom i Mirjanom - proteklog meseca vratio u Ahmice.

Dan nakon sto ih je Hag oslobodio optuzbe za masakr 116 Bosnjaka u selu, Vlatko je, pred zbunjenom gomilom nacionalisticki opredeljenih Hrvata koji su se okupili kako bi dočekali njega i njegove rođake, govorio o pomirenju sa nekadasnjim neprijateljima svoga naroda.

Mnogi medju okupljenima su odluku o zalbi, prvu te vrste koju je doneo Hag, doziveli kao potvrdu vlastitog ubedjenja da je Tribunal antihrvatski, te su mozda od svojih heroja-povratnika ocekivali militantnije govore.

"Zajednicki zivot je ovde oduvek bio moguc, i uvek ce biti. Jer Bosna ne moze postojati bez jednakosti sva tri naroda. U Bosni je nemoguće da samo jedan narod bude povlasćen. To bi znacilo kraj Bosne", izjavio je Vlatko za IWPR, u ratom razrusenom selu.

Spomenici palima tokom rata vidljivi su na svakom koraku. Na ulasku u Ahmice nalazi se ogroman krst, na kome su napisana imena onih boraca iz redova bosanskih Hrvata koji su u sukobu izgubili zivot. Potom se stize do rusevine jedne dzamije, a nedaleko od nje do spomenika bosnjackim zrtvama masakra iz 1993.

Tribunal je prosle godine osudio Vlatka, Zorana i Mirjana Kupreskica za ucesce u zloglasnom masakru, izricuci im kazne u trajanju od sest, osam, odnosno deset godina. Nakon uspesne zalbe, presude su 23. oktobra oborene, pa su njih trojica odmah i oslobodjeni. Preostaloj dvojici iz tog slucaja - Dragu Josipovicu i Vladi Santicu - iznos kazne je umanjen.

Dvanaest dana nakon ponovnog sticanja slobode, Vlatko je sa reci o zajednickom zivotu presao i na dela: zaposlio je petoricu Bosnjaka iz sela kako bi prosirio svoj biznis.

U oblasti koja je jos uvek podeljena po etnickoj osnovi, ono sto je Vlatko izgovorio predstavlja iskru nade za buducnost. Sa tim se, medjutim, ovde mnogi ne slazu. U Bosni i Hercegovini ljudi koji su odgovorni za masakr nad Bosnjacima jos uvek se nalaze na slobodi, te otuda izbeglice koje se sada vracaju svojim kucama postaju susedi samih izvrsilaca.

Atmosfera straha je takva da mnoge Bosnjakinje - majke, sestre i supruge zrtava iz Ahmica - za IWPR pristaju da govore samo pod uslovom da ostanu anonimne.

Svi se plase svakoga. "Hrvati i Bosnjaci zive jedni pored drugih, ali izbegavaju bilo kakav medjusobni kontakt", tvrdi jedna od njih. Dok druga, komsinica oslobodjenih osudjenika, kaze da je htela da razgovara sa njima, ali da to nece uciniti kako je ostali Bosnjaci ne bi prezirali.

Sam Tribunal uopste ne doprinosi prevladavanju ovakve situacije. Veruje se da odlaganja krivicnog gonjenja pocinilaca brojnih pokolja u Bosni samo produbljuju podele u drustvu. Tako je Sulejman Pezer -

jedan od lokalnih Bosnjaka - iznenadjen time sto su Kupreskici oslobodjeni.

"Posto mi verujemo u Hag, verovatno je da tribunal nije uspio sakupiti dovoljno dokaza protiv Kupreskica", kaze on. "Ali sud je rekao svoje i nema nam druge nego da to prihvatimo".

Jedan drugi Bosnjak, kome su Hrvati ubili oba roditelja, odbija i samu pomisao na mogucnost zajednickog zivota Bosnjaka i Hrvata u buducnosti. On je pun gorcine zbog sudske odluke, i ne veruje da ce Hag ikada vise presuditi pravedno. "Sve dok je u pitanju ovakav Tribunal, ja podrzavam Milosevica koji ga napada", kaze on.

Uprkos tome sto su u pritvorskoj jedinici Tribunala proveli cetiri godine, Zoran i Mirjan Kupreskic zacudo veruju da je Tribunal nezamenljiv u gonjenju krivaca za Bosanski rat, te tvrde kako su domaci sudovi jos uvek nesposobni da sude ratnim zlocincima.

Braca, medjutim, zahtevaju da sud bude preuredjen. Zoran smatra da ga treba podvrgnuti sustinskim promenama. On veruje da se optuzba evidentno nalazi u preimucstvu nad odbranom, kao i da vise paznje treba posvetiti samom podizanju optuznica, buduci da su - po njegovoj proceni - optuznice izdate odmah nakon rata zapravo problematicne.

On, takodje, veruje da ljudima, u slucaju da se utvrdi njihova nevinost, treba obezbediti nadoknadu, koja po vazecem statutu Tribunala nije moguca. "Ljudi ne mogu verovati u tribunal koji ne ispravlja svoje greske", dodaje Zoran.

Ostaje nada da ce Vlatkov "govor o suzivotu" pomoci izgradnji poverenja medju zavadjenim zajednicama u Bosni. Ali, barem za sada, Bosnjaci i Hrvati u Ahmicima ostaju podeljeni.

Svuda vlada strah, a nacionalisticka osecanja opstaju. Tribunal moze da oslobodi Kupreskice, ali su prave ubice jos uvek na slobodi. Sve dok pocinoci ne dopadnu zatvora, malo je nade da ce doci do pomirenja i u Ahmicima, a kamoli u citavoj Bosni.

Amra Kebo je clan dopisne mreze IWPR za ratne zlocine. Urednik je sarajevskog dnevnog lista "Oslobodjenje" i pomocnik urednika IWPR u Sarajevu.

Focus: International Criminal Tribunal for the former Yugoslavia

---

Source URL: <https://iwpr.net/sr/global-voices/izvestaj-iz-regiona-bosna-trojica-povratnika>